

de samme socialpolitiske principper som f.eks. Enhedslisten og andre har, der går ud på, at det handler om at give alle borgere mulighed for at bruge deres ressourcer, og at vi alle sammen kan være stærke og svage på forskellige tidspunkter.

Men det er meget sjældent den melodi, man hører fra de borgerlige. Det ville være rart, hvis der er en anden linje nu i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg vil godt sige til Enhedslisten, at uanset hvad vi laver her i Folketinget, vil der altid være stærke og svage befolkningsgrupper, så det er netop Folketingets opgave, i kraft af at vi har lovgivningsmagten, at sætte de ting på plads, så vi sørger for, at de svage ikke lider. Det var det, jeg prøvede at understrege over for hr. Bruno Jerup at hele Folketinget i realiteten er enig om.

Jeg er også selv kommunalpolitiker på det sociale område med bofællesskaber for psykisk handicappede osv. Vi har det alt sammen i vores kommune, og det er alle enige om lige fra Dansk Folkeparti og over til SF; der er så altså heldigvis ikke nogen Enhedslistefolk i mit byråd.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil godt som politiker acceptere at blive inddraget i mange sammenhænge, men jeg vil bede mig fri for, at der skulle være ret mange lighedstegn mellem Dansk Folkepartis og SF's socialpolitiske synspunkter.

Må jeg ikke godt sige, at Dansk Folkeparti står konsekvent for det standpunkt at støtte beskæringer af velfærden undtagen over for nogle få navngivne grupper. Der er masser af eksempler; jeg skal komme tilbage til dem i min ordførertale.

Jeg reagerede bare på, at to, der står så langt fra hinanden i dansk politik og også i socialpolitik som Dansk Folkeparti og SF, bliver taget til indtægt for at ville det samme. Det er ganske enkelt ikke rimeligt.

Sagen er jo, at velfærdsdebatten lige præcis er noget, der skiller mellem den traditionelle højre- og venstreskala, og derfor er der en meget god grund til at få en debat om det.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Undskyld, jeg siger det – jeg ved ikke, om man må sige sådan noget – men en værre gang slud-

der end det, hr. Søvnald kom med, har jeg sjældent hørt.

Hr. Søvnald ved også godt, at mange af tingene også på velfærdsområdet foregår ude i kommunerne. Jeg har i hvert fald i min kommune som repræsentant for Dansk Folkeparti været med til at bevilge tocifrede millionbeløb til pasning af børn, således at de forældre, der ønsker at komme ud og få et aktivt arbejde, kan få det. Er det en negativ indstilling at have over for problemerne?

Og når vi diskuterer velfærdsproblemer i dag, er det så bred en vifte, at om så vi havde hele dagen og aftenen til rådighed, kunne vi umuligt nå igennem alle felterne.

Jeg anser ikke forskellen for så stor, men hr. Søvnald vil gerne gøre den stor for ligesom at få understreget over for befolkningen, at SF og måske også Enhedslisten har eneret på at løse alle landets velfærdsproblemer. Det har de jo slet ikke, for det er noget, der spreder sig meget videre end det, hr. Søvnald lægger op til i debatten i dag.

Jørn Pedersen (S):

Jeg synes, der er grund til at starte med at sige tak til Enhedslisten, fordi de har stillet denne forespørgsel i dag, og det lader jo til, at vi får en meget nuanceret debat, inden dagen er omme.

Jeg vil gerne starte med at konstatere, at danskerne faktisk holder af velfærdssamfundet. Der er utallige undersøgelser, der kan dokumentere dette faktum, og i den forbindelse vil jeg sige, at Socialdemokratiet er enig med danskerne. Vi mener faktisk, at velfærdssamfundet skal bevares, men vi skal også være parat til at modernisere vores velfærdssamfund, så det er gearet til at møde fremtidens udfordringer.

Imidlertid er der grund til at slå fast, at der i den løbende velfærdsdebat er utrolig mange dommedagsprofeter. Ofte hører man påstande om, at vi ikke har råd til efterløn, og at vi ikke har råd til, at alle får folkepensionens grundbeløb, og man får næsten det indtryk, at mange af disse profetier i højere grad bygger på politisk ideologi end på saglige, økonomiske funderinger.

Det er meget ofte fremtidens demokratiske udvikling, der ligger til grund for de meget dystre forudsigelser. Jeg synes, pessimisterne overser nogle væsentlige faktorer.

Produktivitetstigningen har igennem mange år faktisk i både gode og dårlige tider ligget på ca. 2 pct. pr. år. Hvad er grunden til, at man tror